

שתי משניות ליום משנה שלמה

י"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגאון רבי ישראל משלם זלמן בהרה"ק ר' דוד אשכנזי זצ"ל
הרה"ק רבי אברהם אלימלך בהרה"ק ר' ישראל פרלוב זצ"ל

משנה י'

רבינו עובדיה מברטנא

חלבו אסור כחלב בהמה - כחלב שור וכשב ועז.

ואין חיבין עליו ברת - להביא חטאת על שגגתו. ודה"ה שאין לוקין עליו.

ואינו נלקח בכסף מעשר לאכלו בירושלים - דשמא בהמה הוא, ואין לוקחין בהמה לבשר תאוה מכסף מעשר (אלא) שלמים.

וחייב בזרוע ובלחיים ובקיבה - דמריבין להו מקרא, דכתיב (דברים יח) 'אם שה' - לרבות את הכוי.

שהמוציא מחבירו עליו הראיה - דאמר ליה בעל הבהמה לכהן, אייתי ראייה דמין בהמה הוא ושקול. והלכה כרבי אליעזר.

פִּיצַד שְׁוֹה לְבִהְמָה שואלת המשנה, במה מחמירים בכוי כדין בהמה?, עונה המשנה: **חֲלָבוֹ אָסוּר כְּחֵלֶב בְּהֵמָה** שנאמר: "כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו" (ויקרא ז, כג), ומכאן שחלב בהמה אסור באכילה, אבל חלב חיה מותר, והכוי, הואיל והוא ספק בהמה, מחמירים בו שחלבו אסור כחלב בהמה, **וְאִין חִיבִין עָלָיו פְּרִת** שכן האוכל חלב בהמה במזיד חייב כרת, שנאמר: "כי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' ונכרתה הנפש האוכלת מעמיה" (ויקרא ז, כה), כלומר שאם אכל חלב בהמה שמותר להקריב, היינו בהמה טהורה, חייב כרת, ואם התרו בו, חייב מלקות, והאוכל חלב בהמה בשוגג, חייב להביא קרבן חטאת, אבל האוכל חלב של כוי, הואיל והוא אסור מספק, אינו חייב עליו כרת, והוא הדין שאינו חייב עליו מלקות אם התרו בו, ואינו חייב להביא קרבן חטאת על שגגתו. **וְאִינוּ נִלְקָח בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר לְאֹכֹל בִּירוּשָׁלַיִם** אסור לקנות כוי בכסף מעשר שני לאכלו בירושלים שמא בהמה הוא, ואין קונים בהמות בכסף מעשר שני אלא רק אם רוצים להקריבה כקרבן שלמים, והרי הכוי אינו ראוי לכך, **וְחֵיב בְּזֵרוּעַ וּלְחֵיִם וְקִבָּה** שכן השוחט בהמה חולין חייב לתת ממנה לכהן את הזרוע הלחיים והקבה, שנאמר: "וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זובחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע הלחיים והקבה" (דברים יח, ג), וכן השוחט את הכוי חייב לתת לכהן את המתנות הללו, כדין השוחט בהמה, שדרשו חכמים: 'אם שה' - לרבות את הכוי. **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר - פּוֹטֵר** את בעל הכוי לתת ממנו את המתנות לכהן, וטעמו הוא: **שֶׁהַמוּצִיא מִחֲבֵירוֹ עָלָיו הָרְאִיָּה** היינו שבעל הכוי יכול לומר לכהן התובע את המתנות: 'הבא ראייה שמין בהמה הוא וטול את המתנות' שאין המתנות נוהגות אלא בבהמה בלבד, עפ"י הפסוק שהבאנו לעיל, וכיוון שאין לו ראייה פטור בעל הכוי מליתן לו את המתנות, כדין השוחט חיה, והלכה כרבי אליעזר.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י"א

פִּיצַד אֵינּוּ שְׁוֵה לֹא לַחֲתִיָּה וְלֹא לְבִהְמָה? אָסוּר מְשׁוּם פְּלֵאִים עִם הַחֲתִיָּה וְעִם הַבְּהֵמָה שני איסורים של כלאים ישנם בבעלי חיים: א. איסור הרבעה, כמו שכתוב: "בהמתך לא תרביע כלאיים" (ויקרא יט, ט), ב. ואיסור מלאכה, כמו שכתוב: "לא תחרוש בשור וחסמור יחדו" (דברים כב, י), שני איסורים אלו נוהגים איפוא בכוי לגבי כל חיה ובהמה, שאסור הוא בהרבעה או במלאכה בין עם חיה ובין עם בהמה. **הַפּוֹתֵב חֲתָנוּ וּבִהְמָתוֹ לְבָנוּ** אם כתב אדם לבנו בשטר מתנה שנותן לו חיתו, או את כל בהמותיו, **לֹא קָתֵב לוֹ אֶת הַכּוֹי** שאם כתב לו חייתו או אומרים לו: הבא ראייה שהכוי חיה הוא, ואם כתב לו בהמתו, או אומרים לו: הבא ראייה שהכוי בהמה היא. **אִם אָמַר: "הַרִינִי נְזִיר שְׁזָה חֲתִיָּה"** אם הכוי הוא מין חיה, **אוֹ** שאמר: 'הריני נזיר' אם הכוי הוא מין "בְּהֵמָה" וכן אם אמר הריני נזיר שזה חיה ובהמה, או שאמר הריני נזיר שזה לא חיה ולא בהמה, **הָרִי הוּא נְזִיר** שבספק איסור הולכים לחומרה. יש מבארים הטעם, לפי שיש בכוי דרכים שווה לחיה ושווה לבהמה, ושאינו שווה לא לבהמה ולא לחיה. **וּשְׂאָר פֶּל דְּרָכָיו** דיניו של הכוי **שְׁוִים לַחֲתִיָּה וְלְבִהְמָה** שכל הדינים הנוהגים בין בחיה ובין בבהמה נוהגים גם בכוי, **וְטַעוֹן שְׁחִיטָה פְּזָה וְכָזָה** כלומר: כיצד דרכיו שווים לחיה ולבהמה? שהוא טעון שחיטה כזה וכזה - הרוצה לאכול בשר כוי צריך לשחטו, **וּמְטַמֵּא מְשׁוּם נְבִלָה** כוי שמת, נבלתו מטמאה כדין נבלת בהמה וחיה **וּמְשׁוּם אֲבָר מִן הַחֵי, פְּזָה וְכָזָה** שאבר הפורש מן החי מטמא בכוי כמו בחיה ובבהמה, או שאיסור אבר מן החי נוהג בכוי כשם שהוא נוהג בחיה ובבהמה.*

*משנתנו אינה מונה אלא דברים אחדים השווים בבהמה ובחיה ונוהגים גם בכוי, אבל יש עוד הרבה דברים שהם שווים בהם.

רבינו עובדיה מברטנא

לא כתב לו את הכוי- אע"פ שכתב לו שניהם, לא היה דעתו אלא על ודאי בהמה או ודאי חיה, ורמב"ם פירש שאם כתב לו בהמתו לבד לא קנה את הכוי, דאמרינן ליה אייתי ראייה דבהמה הוא, ואם כתב לו חיתו לבד אמרינן ליה אייתי ראייה דחיה הוא. נראה מדבריו שאם כתב לו שניהן קנה ממה נפשך.

אם אמר הריני נזיר שזה חיה או בהמה- בין שאמר הריני נזיר שזה חיה, בין שאמר הריני נזיר שזה בהמה, הרי זה נזיר. דספק איסורא לחומרא. ואפילו אמר הריני נזיר שזה חיה ובהמה או שזה אינו לא חיה ולא בהמה הרי זה נזיר מספק.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)